

Яковлева О.С.,
студентка 2 курсу, спеціальності «Публічне управління та
адміністрування»

Мирна О.В.,
к. е. н., доцент кафедри публічного управління та адміністрування
Полтавської державної аграрної академії, м. Полтава

ІНВЕСТИЦІЙНА ПОЛІТИКА ДЕРЖАВИ В УМОВАХ ТРАНСФОРМАЦІЇ ПУБЛІЧНОГО УПРАВЛІННЯ

Роль інвестиційної діяльності значно зростає в умовах трансформації соціально-економічних відносин. Вирішальна роль в організації інвестиційної діяльності у цей період належить державі, яка має формувати державну інвестиційну політику з урахуванням усіх особливостей національної економіки. Зміст інвестиційної політики полягає у створенні державою умов для забезпечення ресурсних вкладень (внутрішніх і зовнішніх) в економіку та соціальну сферу, які дозволять отримати додатковий ефект. У цьому зв'язку для інвесторів важливого значення набуває прозорість рішень, стабільність правил ведення бізнесу, привабливість інвестиційних умов. Відсутність таких умов обумовлює зокрема нестабільність надходження зовнішніх інвестицій (табл.).

Таблиця 1

Надходження прямих іноземних інвестицій в Україну, 2013-2017 рр.,
млн дол. США

Роки	Надходження	Зміни щодо попереднього року, %
2013	5462,1	—
2014	2451,7	-55,1
2015	3763,7	+53,5
2016	4405,8	+17,1
2017	1871,2	-57,5

Джерело: сформовано автором на основі [2].

Аналізуючи динаміку інвестиції, що надійшли в Україну за 2017 рік, відзначимо, що найбільший їх обсяг залучено в Україну з Кіпру (506 млн \$ США). Друге місце за обсягами інвестицій, незважаючи на

загострені політичні стосунки, займає Російська Федерація (395,9 млн \$ США). Привертає увагу той факт, що обсяг інвестицій з Російської Федерації має позитивну динаміку. Щодо інвестицій, отриманих з Кіпру, деякі дослідники роблять висновок, що насправді в Україну вкладено капітал, свого часу виведений в офшори Кіпру, тому йдеться, швидше, про певні фінансові маніпуляції, ніж про інвестиції [1].

У структурі прямих інвестицій за видами економічної діяльності у 2017 році найбільші їх обсяги було спрямовано на фінанси та страхування – 647,5 млн \$ США, що становить 34,6 % від загального обсягу; 523,4 млн \$ США (28%) спрямовано на розвиток промисловості в Україні; лише 178,4 млн \$ США (9,5%) – оптова та роздрібна торгівля, ремонт автотранспорту; 117,9 млн \$ США (6,3%) – операції з нерухомістю [2].

Таким чином, спостерігається виражена асиметричність щодо залучення інвестицій у різні галузі економіки.

Значною мірою поточний стан інвестування в Україні пов'язаний з недосконалістю нормативно-правової бази, а також іншими чинниками. Можна погодитися з висновками багатьох учених, що при формуванні сучасної інвестиційної політики в Україні має бути врахований цілий ряд факторів, а саме [3]:

- необхідність забезпечення довгострокового економічного зростання високими темпами, вдосконалення структури економіки;
- очікування основних суб'єктів інвестиційної політики (підприємств і населення) та їх схильність до заощаджень та інвестування;
- підвищення конкурентоспроможності країни на глобальному рівні;
- обороноздатність;
- загальна економічна ситуація та стабільність в економіці;
- інвестиційний клімат (законодавство, ризики вкладень у країну і конкретні підприємства, імідж і репутація країни або підприємства як позичальника);
- рівень життя населення, обсяги споживання;
- рівень розвитку ринкової інфраструктури та екологічний фактор.

Безумовно, від політичного становища, у якому знаходиться країна, залежить поточний стан її економіки та інвестиційна привабливість країни. Так, у 2014 році надходження інвестицій зменшилося більше, ніж у 2 рази (55,1%). Таке ж зниження спостерігаємо й у 2017 році, а це унеможливорює досягнення двох основних економічних цілей:

- забезпечення населення робочими місцями;
- наповнення бюджету за рахунок податків, сплачених працівниками.

Інвестиційна політика має передбачати стратегічне прогнозування і планування інвестиційного процесу в межах реального сектору економіки, сприяти вирішенню завдань соціально-економічної стратегії країни і бути спрямованою на реконструкцію існуючих та створення нових підприємств, конкурентоспроможних на світовому ринку. Дані заходи дозволять досягти таких цілей: задовольняти внутрішній попит населення в продукції та послугах,

підвищувати зайнятість населення, отримувати високий прибуток і сплачувати податки, реорганізувати вітчизняне виробництво і скорочувати необхідність імпорту товарів, розвивати науку та впроваджувати інновації.

Отже, активне державне регулювання інвестиційної діяльності є важливою складовою економічного розвитку країни загалом. Інструментарій, який покладається в основу механізму реалізації інвестиційної політики, залежить від специфіки економіко-господарських завдань і галузі економіки.

Удосконалення інвестиційної політики має здійснюватися як шляхом формування адекватної сучасному соціально-економічному становищу країни нормативно-правової бази, так і шляхом створення більш прозорих умов для ведення бізнесу всередині країни.

Список використаних джерел

1. Україна, як і раніше, найбільше інвестицій отримує з офшорного Кіпру. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <http://nikorupciji.org/2017/10/13/>
2. Іноземні інвестиції в Україну: скільки за 7 років вклали в економіку. [Електронний ресурс]. – Режим доступу : <https://www.slovoidilo.ua/2018/03/09/infografika/ekonomika/>
3. Музиченко А. С. Державне регулювання інвестиційної діяльності : монографія / А. С. Музиченко. – К. : Науковий світ, 2001. – 345 с.